

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 02-06-13

Col.lecta (Càritas):	933,97
Caixetes ciris	50,67
Caixetes:	23,36
Caixetes Càritas:	15,43
Menjador	30,00

ECONOMIA 09-06-13

Col.lecta:	104,19
Caixetes ciris	40,31
Caixetes:	5,00
Caixetes Càritas:	10,00
Menjador	165,00

ECONOMIA 16-06-13

Col.lecta:	125,90
Caixetes ciris	42,10
Caixetes:	5,00
Caixetes Càritas:	25,00
Menjador	130,00

ECONOMIA 23-06-13

Col.lecta:	142,93
Caixetes ciris	97,99
Caixetes:	38,58
Caixetes Càritas:	37,05
Menjador	100,00

Lectures del 7 de juliol

Diumenge 14 de durant l'any C

1ª Lectura: Is 66, 10-14 c

Salm responsorial: 65, 1-7ª. 16 i 20

2ª Lectura: Ga 6, 14-18

Evangeli: Lc 10, 1-12.

ENTERRAMENTS

El dia 2 de juny vam acompanyar amb la pregària a la família de Manuel Arias Mancheño, de 91 anys; i el dia 10 vam

acompanyar a la família de Miguel Valenzuela Urbano, de 89 anys

CASAMENT

Aquest dissabte a la 1 del migdia s'han casat en aquesta parròquia en Joan Roviralta Campillo i la Mercedes Ibáñez Benaque

VOLUNTARIS

PEL MENJADOR

El menjador necessita voluntaris per aquest estiu

EL CAFÈ "PENDENT"

Entrem en un petit cafè, demanem i ens asseiem en una taula. Llavors arriben dues persones : - **Cinc cafès. Dos per a nosaltres i tres de "pendents".**

Beuen els seus dos cafès, en paguen cinc i se'n van.

Pregunto: *Quins són aquests "cafès pendents"?*

Em diuen: *Espera i ho veuràs.*

Poc després, entren tres clients i demanen set cafès: - **Tres per a nosaltres, i quatre de "pendents".** En paguen per set, en prenen tres i se'n van.

Ara, arriba un home vestit pobrament i pregunta en veu baixa:

-Tenen cap "cafè pendent"?

(Aquesta mena de generositat aparegué per primera vegada a Nàpols. La gent paga anticipadament el cafè a algú que no pot permetre's el luxe d'un tallat o un cafè calent. Aquest costum ja ha travessat les fronteres d'Itàlia i s'està estenent a moltes ciutats d'arreu del món. Per a més informació: cafependientes.es).

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenuou

30 de juny del 2013

Núm. 490

Diumenge 13 de durant l'any

Amb la companyia de Jesús.

Quantes vegades a l'empendre la marxa mirem cap enrere i tenim por que alguna cosa hem oblidat de portar, que havíem deixat de fer alguna cosa abans de sortir de casa perquè tot flueixi correctament o que havíem oblidat d'acomiarar-nos dels nostres, o sigui, "fer les coses importants abans de sortir?"

Quantes vegades no confiem més en nosaltres mateixos, fins i tot quan pensem que estem en sintonia amb Jesús, nostre Senyor? Això és la fe en el Senyor o la fe en nosaltres mateixos? De veritat confiem en que Jesús està sempre al nostre costat? Quantes vegades he sentit que les persones deien: "confio en el Senyor" al demanar-los "per què doncs no us poseu a les mans del Senyor?", i aquestes persones responen que no ho saben. Potser som només homes que parlem molt i no fem res? Quan tindrem el valor suficient per, sense mirar enrere, confiar-nos a les mans de Déu? APROPAR-NOS i gaudir del viatge sense preocupacions amb la certesa absoluta de que tot arribarà en el moment precís i que només hem de tenir paciència de que tot arribarà.

Quan podrem dir plenament això?: "Senyor, confio en tu i m'entrego sense reserves en les teves mans, gaudeixo de la teva companyia en cada instant, tinc fe suficient per trobar la teva presència a cada moment. Estic atent, pacient i confiat. Gràcies Senyor per estar amb mi i tenir cura de mi i dels meus. Gràcies."

M.P.

FULL INFORMATIU

Lectura del primer llibre dels Reis 1R 19:16b, 19-21

En aquell temps, el Senyor digué a Elies: «Ungeix Eliseu, fill de Safat, d'Abel-Mehulà, perquè sigui el teu successor com a profeta.» Elies se'n anà, i trobà Eliseu, fill de Safat, que llaurava amb dotze parelles de bous. Ell mateix guiava la dotzena parella. Elies va fer com si passés de llarg, i li tirà a sobre el seu mantell de profeta. Eliseu deixà els bous, correngué darrera Elies i li digué: «Vaig a besar el pare i la mare i vindré amb tu.» Elies li digué: «Vés, torna a casa teva. Què t'he fet jo per impedir-t'ho?» Ell se'n tornà, prengué la parella de bous, els matà, va coure la carn amb la fusta dels arreus, convidà la gent i se'ls van menjar. Després se'n anà amb Elies i era el seu ajudant.

Salm responsorial

Guarda'm, Déu meu,
en tu trobo refugi.

Jo dic al Senyor: «Ets el meu sobirà,
ningú com tu no em fa feliç.»

Senyor, heretat meva i calze meu,
tu m'has triat la possessió;

Beneït sigui el Senyor, que em dóna
seny.

Fins a les nits instrueix el meu cor.

Sempre tinc present el Senyor;
amb ell a la dreta, mai no cauré.

El meu cor se'n alegra i en faig festa
tot jo,
fins el meu cos reposa confiat:
no abandonaràs la meva vida enmig
dels morts
ni deixaràs caure a la fossa el qui
t'estima.

M'ensenyaràs el camí que duu a la
vida:
joia i festa a desdir al teu davant;
al teucostat, delícies per sempre.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia Ga 5, 1. 13-18

Germans, Crist ens ha alliberat de l'esclavatge i vol que siguem lliures. Mantingueu-vos així. No us sotmeteu altra vegada al jou de l'esclavatge. Vosaltres, germans, heu estat cridats a ser lliures. Mireu només de no convertir la llibertat en un pretext per a fer el vostre propi gust. Si us estimeu, poseu-vos al servei els uns dels altres. Perquè la llei es troba tota en un sol precepte: «Estima els altres com a tu mateix.» Però si us mossegueu i us devoreu mútuament, penseu que acabareu destruïnt-vos. Ara, doncs, us dic: Deixeu-vos guiar per l'Esperit, i no satisfieu els capricis de la carn. Perquè la carn es deleix contra l'Esperit i l'Esperit contra la carn. Esperit i carn lluiten l'un contra l'altre, per no deixar-vos fer allò que voldríeu. Si us deixeu conduir per l'Esperit, no esteu subjectes a la llei.

Lectura de l'evangeli segons sant Lluç Lc 9:51-62i

Quan s'acostaven els dies en què Jesús havia de ser endut al cel, ell resolgué decididament d'encaminar-se a Jerusalem. Envià alguns que s'avancesin, i ells, tot fent camí, entraren en un poblet de samaritans per buscar-hi allotjament. Però la gent no el volgué rebre, perquè s'encaminava a Jerusalem. En veure això, els seus deixebles Jaume i Joan li digueren: «Senyor, ¿voleu que manem que baixi foc del cel i els consumeixi?» Però Jesús es girà i els renyà. I se'n anaren a un altre poblet. Mentre feien camí algú li digué: «Us seguiré pertot arreu on anireu.» Jesús li respongué: «Les guineus tenen caus, i els ocells, nius, però el Fill de l'home no té on reposar el cap.» A un altre, Jesús li digué: «Vine amb mi.» Ell li contestà: «Senyor, permeteu-me primer d'anar-me'n a casa, fins que hauré enterrat el meu pare.» Jesús li diu: «Deixa que els morts enterrin els seus morts, i tu vés a anunciar el Regne de Déu.» Un altre digué a Jesús: «Vinc amb vós, Senyor, però permeteu-me primer que digui adéu als de casa meva.» Jesús li respongué: «Ningú que mira enrere quan ja té la mà a l'arada no és apte per al Regne de Déu.»

Salmo responsorial Sal 15, 1-2a y 5. 7-8. 9-10. 11(R.: cf. 5a)

Protégeme, Dios mío,
que me refugio en ti;
yo digo al Señor: «Tú eres mi bien.»
El Señor es el lote de mi heredad y mi
copa;
mi suerte está en tu mano.

Bendeciré al Señor, que me aconseja,
hasta de noche me instruye interna-
mente.

Tengo siempre presente al Señor,
con él a mi derecha no vacilaré.

Por eso se me alegra el corazón,
se gozan mis entrañas, y mi carne
descansa serena.
Porque no me entregarás a la muer-
te,
ni dejarás a tu fiel conocer la corrup-
ción.

Me enseñarás el sendero de la vida,
me saciarás de gozo en tu presen-
cia,
de alegría perpetua a tu derecha.

(Article hans Küng.) És el Papa Francesc una paradoxa?(V i últim)

No hauríem de renunciar massa aviat a la nostra esperança amb un pastor “angèlic” com ell.

...**Una quarta pregunta:** Què es pot fer si ens prenen des de dalt l'esperança en la reforma? Sigui com sigui, ja s'ha acabat l'època que el papa i els bisbes podien comptar amb l'obediència incondicional dels fidels. Va ser a través de la reforma gregoriana del s. XI que es va introduir una determinada mística de l'obediència a l'església catòlica: obeir a Déu implica obeir a l'església i això és, a la vegada, obeir al Papa i viceversa. Des d'aquesta època l'obediència al papa era una virtut clau, obligar a seguir normes i a obeir-les era l'estil romà. Però l'ecuació medieval de “obediència a Déu=obediència a l'església=obediència al Papa” té ja en sí mateixa una contradicció amb les paraules dels apòstols davant del Gran Sanedrí de Jerusalem: “S'ha d'obeir a Déu més que a les persones”.

Per tant, no s'ha de caure en la resignació, si no que, a falta d'impulsos reformistes “des de dalt”, des de la jerarquia, s'han de prendre decisions de reformes “des de baix”, des del poble. Si el papa Francesc adopta l'enfoc de les reformes, comptarà amb l'ampli recolzament del poble més enllà de l'església catòlica. Però si al final optés per continuar fins ara i no solucionar la necessitat de reformes, el crit de “**indigneu-vos**” ressonarà cada vegada més fins i tot dintre de l'església catòlica i provocarà reformes des de baix que es materialitzaran fins i tot sense l'aprovació de la jerarquia i, en moltes ocasions, malgrat els intents de fer-les caure. I en el pitjor dels casos –i això és una cosa que vaig escriure abans d'elegir l'actual Papa- l'església catòlica viurà una nova era glacial enlloc d'una primavera i tindrà el risc de quedar-se reduïda a una gran secta de poca incidència.